

VANWAAR BEREKENEN WE HET PINKSTEREN? NADER BEKEKEN – Jaap Heeringa

Laatst kreeg ik een brief van R.Morpurgo uit Amstelveen en een van J.Kuipers uit Spanje over Pinksteren. De Christenen vieren dit feest altijd op een Zondag en de Joden vieren het op een willekeurige dag der week. De Christenheid rekent vanaf Paaszondag, zeven weken en Pinksterzondag is de 50e dag. De Joden rekenen echter van de dag na de eerste dag van het Ongezuurde broden feest, de 15e Abib (Nisan). Doch vanwaar behoren we het Pinksterfeest te berekenen?

In Lev.23:15-16 lezen we: "Daarna zult gij u tellen van de andere dag na de Sabbat, van de dag, dat gij de garf van het beweegoffer zult gebracht hebben; het zullen zeven volkomen sabbatten zijn; Tot de andere dag, na de zevende sabbat, zult gij vijftig dagen tellen, dan zult gij een nieuw spijsoffer aan de Heere offeren".

We behoren dus te tellen 'van de andere dag (volgende dag) na de Sabbat', maar ook 'van de dag, dat gij de garf van het beweegoffer zal gebracht hebben'. Deze beide dagen vanaf waar geteld moet worden zijn dezelfde: (vs.11)

"En hij zal die garf voor het aangezicht des Heeren bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; de volgende dag na de sabbat zal de priester die bewegen". Wat bewoog de priester: (vs.10) "...een garf van de eerstelingen van uw oogst ...".

Op de dag dat dit bewogen moest worden is de dag na de Sabbat. Wordt in dit hoofdstuk met deze sabbat, de zevende dag bedoeld of een andere dag? Voor we dit gaan bekijken is het wel om op te merken dat Lev.23 opgedeeld is in stukken die allen beginnen met ongeveer deze zin: 'en de Heere sprak tot Mozes, zeggende'. Deel 1a is vs1-3 en deel 1b is 4-8. In vs.3 wordt vermeldt dat de hoogtij dag van de week, de zevende dag is, de Sabbat. In vs.4 wordt de aanhef gemaakt van de hoogtij dagen van de maanden van het jaar. De vs.4-8 spreken over het Pascha en het Feest der Ongezuurde broden. Deel 2 is vs. 9-22 en gaat over het tellen tot de 50e dag. In Ex.23:16 wordt dit feest, het Feest der eerstelingen genoemd. Deel 3 vs.23-25, het betreft hier de gedenkdag des geklanks (Bazuinendag). Deel 4 vs.26-32, het gaat hier over de verzoendag. Deel 5 vs.33-44 over het Loofhuttenfeest en de Achtste dag.

Uit het voorgaande blijkt dat ieder deel op zich zelf staat, en zo ook deel 2. Uit deel 2 is geen enkele associatie op te maken dat het iets te maken zou hebben met deel 1b, noch met deel 3, enz. In deel 1b, 3 en verder wordt over datums gesproken waarop het feest gevierd moet worden. In deel 1a en 2 wordt alleen over dagen gesproken en wel over de Sabbat en de dag erna. Vs.3 leert ons dat de zevende dag, de Sabbat is. Van deze dag wordt gezegd: "een heilige samenroeping, geen werk zult gij doen". Van de overige speciale dagen (dagen op een gezette tijd) in dit hoofdstuk wordt ongeveer hetzelfde gezegd, vgl.7,8,21,24-25,35-36, met dit verschil dat er dan "geen dienstwerk" staat. Verder staat er bij in vs.39 dat er op de eerste dag van het Loofhuttenfeest en op de Achtste dag rust zal zijn net als bij de Sabbat (vgl.vs.3). Zo ook bij de Bazuindag vs.24. Deze speciale dagen worden echter geen Sabbat(ten) genoemd, maar wel net als de Sabbat gezette hoogtijden des Heren. Deze dagen worden ieder met een eigen naam of benaming genoemd. De Verzoendag wordt geen Sabbat genoemd maar "het zal u een Sabbat der rust zijn" net als bij de zevende dag.

Deel 2 staat geheel op zichzelf. Er is geen grond in dit hoofdstuk te vinden dat met de Sabbat uit deel 2, de 15e dag der eerste maand uit deel 1b bedoeld wordt. Zoals het Jodendom beweert. Deel.2 vs.9-22 vermeldt ons enkel dat vanaf de dag na een bepaalde Sabbat geteld moet worden, zeven volkomen Sabbatten (zeven volle perioden van zeven dagen, met elke slot dag van die periodes de Sabbat) plus een dag. Welke deze bepaalde Sabbat is wordt noch in deel 2, noch in het gehele hoofdstuk vermeldt. Een ding is zeker dat de 50e dag, het Feest der Eerstelingen tussen het Ongezuurde broden feest en het Loofhuttenfeest staat, vgl. Ex.23:14-17. In dit hoofdstuk staat het tussen het Ongezuurdebrodenfeest (15 t/m 21 van de eerste maand) en de Bazuinendag (1e dag van de 7e maand). Dus we moeten elders uit de Bijbel weghalen waar deze 50e dag in de 2e t/m 6e maand valt.

Numeri noemt deze dag der eerstelingen (de 50e dag) na het Ongezuurdebrodenfeest en voor de feesten in de zevende maand. Maar Numeri vermeldt evenmin waar deze Dag der Eerstelingen in het jaar valt. Num.28:26 "Evenzo op de dag der eerstelingen, als gij een nieuw spijsoffer aan de

Heere zult offeren naar uw weken, zult gij een heilige samenkomst hebben; geen dienstwerk zult gij doen”.

Ook Deuteronomium vermeldt deze dag, hier genoemd Feest der Weken, tussen het Ongezuurdebrodenfeest en het loofhuttenfeest. Het zijn hier in Deut.16 de zogenaamde voetfeesten, vgl.vs.16. Deut.16:9-10 “ Zeven weken zult gij tellen .... Daarna zult gij de Heere, uw God het feest der weken houden ....”. Vers.9 vermeldt ook nog “Vandat men met de sikkel begint in het staande koren, zult gij de zeven weken beginnen te tellen.”

Lev.23:10 “...en gij zijn oogst zult inoogsten, dan zult gij een garf van de eerstelingen van uw oogst tot de priester brengen” Vers.15 “Daarna zult u tellen van de andere dag na de Sabbat, van de dag, dat gij de garf van het beweegoffer zult gebracht hebben; het zullen zeven volkomen Sabbatten zijn”. Met andere woorden vanaf het begin van de oogst moesten zeven complete week cyclussen geteld worden. En de dag na de zevende Sabbat zal de slotdag zijn van de oogst weken. (“weken van de oogst” Jer.5:24-25). Lev.23:16 “Tot de andere dag, na de zevende Sabbat,zult gij vijftig dagen tellen, dan zult gij een nieuw spijsoffer aan de Heere offeren”. Tot nu toe is het nog niet duidelijk wanneer de eerste dag van de vijftig, noch wanneer de 50e dag valt op de kalender. Een ding is zeker dat het hier om de voorjaars oogst gaat, daar het Loofhuttenfeest met de najaars oogst te maken heeft. Deze 50 dagen zullen dus in het begin van de kalender gezocht moet worden.

In het Nieuwe Testamentische boek Handelingen der Apostelen hoofdstuk 2 vers 1 lezen we “En toen de dag van het Pinkster vervuld werd ...”. Pinkster komt van het Griekse woord: Pentekoste wat ‘vijftigste’ betekent. Het betreft hier dus in dit vers: de dag van het vijftigste. Op deze 50e dag werd de Heilige Geest uitgestort. Deze 50e dag is dezelfde als in het Oude Testament genoemde 50e dag. Laten we nu zien van waar deze 50e dag gerekend wordt.

Hand.1:2-3: “Tot op de dag, waarin Hij (Jeshua) opgenomen is, ... de apostelen ..., bevelen had gegeven. Aan wie Hij ook, nadat Hij geleden had, Zichzelf levend vertoond heeft, met gewisse kentekenen, veertig dagen lang ...”.

Lucas de schrijver van Handelingen, wil van dit vers tot en met de voornoemde tekst aangeven: Dat Jeshua zichzelf 40 dagen lang levend heeft vertoond, en op de veertigste dag opgenomen is (vs.4-14). Dan verwoord Lucas wat er na de 40e dag geschied en zo komen we bij de 50e dag. Deze 50e dag is de 50e dag van een aantal dagen die begonnen te tellen vanaf het moment dat Jeshua zichzelf levend vertoonde.

Wanneer vertoonde Jeshua zichzelf voor het eerst?

Marc.16:9, “En toen Jezus opgestaan was, verscheen Hij des morgens vroeg op de eerste dag der week, eerst aan Maria Magdalena ...”

Zie aangaande dit voorval ook Joh.20:11-18 en merk met name vers 17 op “Jezus zeide tot haar: “Raak mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren tot Mijn Vader ..”. Vgl.dit met: (vs.19) “Toen het dan avond was, op die eerste dag der week, ... waar de discipelen vergadert waren ... kwam Jezus en stond in het midden ....”, Luc.24:39 “Ziet Mijn handen en Mijn voeten, want Ik ben het zelf; tast Mij aan..”, en Joh. 20:26-27 “En na acht dagen waren Zijn discipelen weer binnen .. en Jezus kwam... zeide ... tot Thomas: Breng uw vinger hier, en zie Mijn handen en breng uw hand, en steek ze in Mijne zijde..” Zie ook Matt. 28:1,9.

Conclusie is dat Jeshua op de eerste dag der week aan Maria verscheen, maar zij mocht Hem niet aanraken, want Hij moest eerst opvaren tot de Vader, maar later op de dag mocht het wel. Dus Jeshua was tussen de voornoemde gebeurtenissen even bij de Vader geweest, even visa versa.

Als we dan deze conclusie in ons opnemen herinnert ons dit aan het beweegoffer (op en neer bewogen) op de dag na de Sabbat. En is de dag na de Sabbat niet de eerste dag der week (Grieks lett. eerste na de Sabbat)!

De eerste dag van de 50 dagen viel op de eerste dag der week, en zo ook de 50e. Pinksteren valt dus op een zondag.

Laten we die eerste dag nog eens meer onderzoeken. Het was de dag waarop Jeshua als eerste zichzelf vertoonde nadat Hij opgestaan was. Paulus zegt in 1 Kor. 15:3-5 “... dat Christus gestorven is ... en dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derde dage... en dat Hij is van Cefas (Petrus) gezien, daarna van de twaalfen”.

Wanneer stierf Jeshua?

1 Kor. 5:7 "want ons Paschalam is geslacht, namelijk Christus". Vgl. Joh. 19:14, Luc. 22:15. Uit deze teksten en andere blijkt dat Jeshua op de Paschadag, de veertiende van de eerste maand stierf. Hij stierf 's middag 15.00 uur (Matt. 27:46-50).

Uit voorgaande blijkt dat de beweegofferdag, de eerste Zondag na het Pascha is. Pinksteren behoort dus gerekend te worden vanaf de eerste dag na de Sabbat (de Zondag) na het Pascha. Je zou ook kunnen zeggen vanaf de Zondag gedurende het Ongezuurde brodenfeest, daar dit feest direct volgt op het Pascha (Lev. 23: 4-8).

Zijn in de Bijbel hiervoor meer aanwijzingen te vinden. Ja, we vinden ze in Joz. 5: 10-12.

De Israëlieten waren gelegerd te Gilgal en hielden het Pascha op de veertiende. Op de tiende van de eerste maand, op de dag dat het lam apart gezet moest worden (Lev. 23) waren de Israëlieten besneden. Op DE DAG NA HET PASCHA aten de Israëlieten van het koren van het land. Joz. 5:11-12 noemt dat de Israëlieten "overjarig" koren (graan) aten. Het woord "overjarig" geeft een verkeerde veronderstelling. Het manna hield de volgende dag op met vallen (5:12), en maandag, als dit inderdaad de "beweeg-garf" zondag was, toen ze begonnen te eten van het Kanaanitische graan. De garf werd hier geofferd (als beweegoffer) op de eerste dag van het ONGEZUURDE BRODENFEEST dit als gevolg van het PASCHA op de Zaterdag viel, met dit gevolg dat het graan op die dag gegeten kon worden. Het "overjarige" graan, zoals de StV. het vertaalt, dat gegeten werd, was niet het graan van de oude oogst.

Als dit wel zo was, dan zou het een vreemde samenloop van omstandigheden zijn dat ze begonnen te eten na de uiterste grens van het nieuw geoogste graan. Het wil echter zo, dat de Kanaanieten net begonnen waren hun gersteoogst te oogsten en het in hun graansilo's te doen, toen ze snel moesten vluchten voor de binnendringende Israëlieten, en zo achterlatende hun "binnen gehaalde graan". Het is dus beter het "overjarige" graan, het "binnengehaalde" graan te noemen.

Het gaat hier dus niet om oud graan, maar om reeds binnengehaald nieuw graan. Het Boek der Oprechten hdst. 88: 12 zegt "... zij aten van de opbrengst van het land". De zeven dagen dat de Israëlieten rondom Jericho marcheerden waren de zeven dagen van het ongezuurde brodenfeest. en op de laatste dag marcheerden zij zeven maal om de stad (Josephus Ant. 5:1-5).

De bijbel heeft deze specifieke verzen met een belangrijke reden opgenomen. Zou het hier echt om "overjarig" graan gaan, dan zou het niet zo specifiek met tijd en gebeurtenis genoemd hoeven worden. Maar het eten van het "graan van het land" op de eerste dag van het ongezuurde brodenfeest is wel zeer bijzonder. Het bewijst hier dat beweegofferviering op de eerste dag van het ongezuurde brodenfeest kan vallen, daar "de andere dag na de Sabbat" blijkt te vallen op die eerste dag. Er is geen reden de verzen te noemen "daar het volk gedurende het hele jaar oud/overjarig" graan van het land at.

Het Hebreeuwse woord "aboor" wordt vertaald als "oude koren", betekent: gepasseerd, dat is (over)gehouden; alleen gebruikt bij "binnengehaald" (graan). Het hoeft helemaal geen allang binnengehaald (oude oogst), maar kan het zo goed kort binnengehaald (nieuwe oogst) graan inhouden. Het Hebreeuwse woord heeft ook een alternatieve betekenis van: de opbrengst van het land. De NBG gebruikt deze ook. Het net geoogste is nieuw, doch na enkele dagen kun je het ook oud noemen, bij vergelijking.

Dit kan dus de bedoeling zijn van het Hebreeuws vin deze verzen, met name daar "de manna ophield op de dag nadat zij gegeten hadden van ... graan van het land" (Joz. 5:12) tonend het contrast.

De garf-ceremonie vond plaats voordat het de Israëlieten geoorloofd was van het nieuwe graan te eten (Lev. 23:9-14). De ceremonie vond plaats "op de andere dag na de Sabbat". Het Hebreeuws voor "de andere dag/volgende dag" is Strong 4283 Mochorath of Mochoratham (1Sam. 30:17). Het is een vrouwelijke vorm van hetzelfde van 4279; en betekent: morgen (in de zin van de andere dag, niet als voormiddag ('s morgens) want dat is (1242) boger, vertaald met: morgen, andere dag. Strong. 4279: Machar is prob. vorm van 309, lett. uitgesteld, dat is: morgen, vertaald met :morgen (in de zin van de andere dag); hierna. Strong. 309: Achar: oorspronkelijke stam, betekent: doorgaan, uitstellen, oponthouden, verhinderen, laat zijn.

In het Engels, boqer is morning = morgen, ochtend, voormiddag, en mochorath of mochoratham is morrow = de volgende dag.

In het Hebreeuws staat er: MIMOCHORATH HA SABBAT. Verklaring: Machar m. (v.s. samengetr. uit mechar van achar) morgen; bw. spoedig; eens. machorath znw. (c. machorath, met vnw. machoratham) morgen = volgende dag; la machorath = den volgende dag; mimachorath = de dag

na; (bron Strong en Bijbels Hebr. Ned. woordenboek en Hebr. leerboeken Lettiger). De voornoemde Hebreeuwse zin kan vertaald worden met :(de) volgende dag (na) de Sabbat of de dag na de Sabbat.

De gerst werd gesneden op het eind van de Sabbat, maar werd bewogen of geofferd pas de volgende morgen. De Sadduceeën vonden dat deze Sabbat één van de dagen van het Ongezuurde brodenfeest moest zijn. De wekelijkse Sabbat dus gedurende dat feest. Daarentegen, zouden zij uitgevonden moeten hebben dat deze Sabbat ook kon vallen op het Pascha om zo het beweegoffer altijd te laten vallen op één van de Dagen der Ongezuurde Broden. Anderzijds, elke keer als u het Pascha hebt op een Zaterdag en die niet gebruikt, dan moet u de laatste heilige dag als wekelijkse Sabbat gebruiken (als Pascha op een Zaterdag valt, dan valt de laatste dag van het Ongezuurde brodenfeest ook op een Zaterdag), met als gevolg dat het beweegoffer buiten de Dagen der Ongezuurde broden valt. Deze kijk van de Sadduceeën is niet in overeenstemming met Joz. 5:11-12. Zij vonden dat het eten van het nieuwe graan niet snel kon geschieden als "de andere dag na het Pascha".

De Farizeeën waren het niet met de Sadduceeën eens. Hun kijk was dat het beweegoffer altijd op de Dagen van het Ongezuurde Brodenfeest moest vallen en zo vonden ze dat de genoemde "sabbat", de eerste jaarlijkse Sabbat was - niet de wekelijkse Sabbat. Daardoor offerden de Farizeeën het beweegoffer altijd op de 16e Nisan. En dit klopt niet. De Sadduceeën, die het voor het zeggen hadden inzake het vaststellen van data ten tijde van Christus, geloofden dat het de dag na de wekelijkse Sabbat moest zijn.

Zij zeiden dat "De omer (garf) niet geraapt mocht worden, aan het einde van een feestdag (15e Nisan) "(Mishna Menahoth 10:3). Ook zeiden ze "Pinksteren valt op de dag na de Sabbat" (Hagigah 2:4). Ook de hedendaagse geestelijke nazaten van de Sadduceeën, de Karaieten en de Samaritanen vieren ook de 50e dag (Pinksteren) op de dag na de Sabbat (Zondag).

Pinksteren, de 50e dag, behoort geteld te worden vanaf de dag na de (wekelijkse) Sabbat, (van de zondag) gedurende het Ongezuurde Brodenfeest. Anders gezegd: Het Pinksterfeest behoort geteld te worden vanaf de eerste zondag na het Pascha.